

Datum van inontvangstneming : 01/12/2015

Zaak C-551/15**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

23 oktober 2015

Verwijzende rechter:

Općinski sud u Puli-Pola (Kroatië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

20 oktober 2015

Verzoekende partij:

Pula Parking d.o.o.

Verwerende partij:

Sven Kalus Tederahn

[omissis]

De Općinski sud u Puli-Pola (rechtbank van de stad Pula) leidt als nationale rechterlijke instantie een prejudiciële procedure in waarbij zij verzoekt om uitlegging van een concreet, met het Unierecht verband houdend aspect, [omissis] in het kader van een executiegeding waarin de executerende schuldeiseres, PULA PARKING d.o.o., met statutaire zetel te Pula, [(hierna: „executante”); omissis] van de geëxecuteerde schuldenaar, SVEN KALUS TEDERAHN [omissis], wonende te Trunkelsberg, Duitsland, [(hierna: „geëxecuteerde”); omissis] betaling van een geldvordering eist.

Op 27 februari 2015 heeft de executante een notaris [omissis] te Pula op basis van een authentieke akte verzocht te mogen overgaan tot executie op het volledige vermogen van de geëxecuteerde. De notaris heeft op 25 maart 2015 een dwangbevel [omissis] uitgevaardigd. De geëxecuteerde heeft op 21 april 2015 verzet aangetekend tegen dat bevel, waarop de zaak overeenkomstig de procedure die van toepassing is wanneer de geëxecuteerde verzet aantekent, is verwezen naar de rechter.

Het verzet van de geëxecuteerde is in wezen gebaseerd op het feit dat de notaris noch materieel noch territoriaal bevoegd is om op basis van een authentieke akte daterend uit het jaar 2012 een dwangbevel uit te vaardigen tegen een Duits staatsburger of een burger van welke lidstaat van de Europese Unie dan ook.

Volgens artikel 278 van de Ovršni zakon (Kroatische wet op de gedwongen tenuitvoerlegging) [„Narodne novine” (Staatsblad), nrs. 112/12, 25/13, 93/14; hierna: „executiewet”] beslissen de notarissen overeenkomstig het bepaalde in deze wet over verzoeken om executie die zijn gebaseerd op een authentieke akte.

Artikel 38 van de executiewet bepaalt dat de territoriale bevoegdheid uitsluitend door deze wet wordt geregeld.

Overeenkomstig artikel 279, leden 1 en 3, van de executiewet is de voor de afgifte van executorialle titels territoriaal bevoegde notaris die welke kantoor houdt in het ambtsgebied (de regio) waar de geëxecuteerde woont of is gevestigd, en wijst de rechter een verzoek om tenuitvoerlegging dat gericht is aan een territoriaal onbevoegde notaris, af. **[Or. 2]**

Volgens artikel 282, lid 3, van de executiewet doet de notaris bij wie tegen een door hem uitgevaardigd bevel verzet wordt aangetekend, het dossier ter beoordeling toekomen aan de bevoegde rechter wanneer het verzet tijdig is gedaan en ontvankelijk en gemotiveerd is. De bevoegde rechter door uitspraak over het verzet overeenkomstig de artikelen 57 en 58 van de wet.

De executante heeft de executieprocedure gestart tegen de geëxecuteerde, die in een lidstaat van de Europese Unie woont, omdat hij het door hem verschuldigde parkeergeld niet had betaald. De executante mag dergelijke diensten verrichten krachtens de verordening tot organisatie van de inning van parkeergeld voor en het toezicht op het parkeren op openbare parkeerterreinen van 16 december 2009 [omissis] [„Službene novine Grada Pule” (Officieel blad van de stad Pula) nr. 21/09] en de verordening van 11 februari 2015 tot wijziging van voornoemde verordening [omissis] („Službene novine Grada Pule” nr. 03/15), die zijn vastgesteld door de burgemeester van de stad Pula [omissis]. Artikel 1, lid 2, van deze verordening bepaalt dat taken van technische en organisatorische aard, het innen van parkeergelden, het houden van toezicht op het parkeren van voertuigen, het onderhouden en reinigen van de parkeergelegenheden alsook andere taken die verband houden met openbare terreinen voor betaald parkeren, worden verricht door de in eigendom aan de stad toebehorende onderneming Pula Parking d.o.o., Pula (executante).

In zijn arrest van 10 december 2008 in zaak nr. U-II-355/2007 („Narodne novine” nr. 42/09) geeft de Ustavni Sud (constitutioneel hof) van de Republiek Kroatië zijn zienswijze op de juridische aard van de overeenkomst die op het ogenblik waarop een voertuig wordt neergezet op een parkeerplaats, ontstaat tussen de dienstverlener en de gebruiker van de parkeergelegenheid (waarbij de Ustavni

Sud, concreter gezegd, nader ingaat op de hoofdbestanddelen van die overeenkomst, dat wil zeggen, de algemene voorwaarden die beide partijen bij de sluiting van de overeenkomst moeten kennen). De Ustavni sud wijst erop dat het feit dat de organisatie van het parkeren en van het innen van parkeergeld een kwestie van publiekrechtelijke aard is, de lokale overheden niet ontslaat van de verplichting om, bij het opstellen van de algemene voorwaarden die de overeenkomst betreffende het gebruik van het parkeerterrein beheersen, de algemene regels van het verbintenissenrecht te eerbiedigen. In antwoord op de vraag wat de juridische aard is van de contractuele verhouding tussen de verrichter van een openbare dienst op het gebied van parkeergelegenheid en de gebruiker van een parkeerplaats, oordeelt de Ustavni sud dat het gaat om een overeenkomst met de juridische kenmerken van een typische toetredingsovereenkomst in de zin van artikel 295 van de Zakona o obveznim odnosima (verbintenissenwet) („Narodne novine” nrs. 35/05, 41/08), waarbij de contractanten enerzijds een overheidsinstantie (de verrichter van een openbare dienst op het gebied van parkeergelegenheid) en anderzijds de gebruiker van de parkeerplaats zijn.

Artikel 1 van verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (hierna: „verordening nr. 1215/2012”) bepaalt dat deze verordening wordt toegepast in burgerlijke en handelszaken, ongeacht de aard van het gerecht, maar met name geen betrekking heeft op fiscale zaken, douanezaken en administratiefrechtelijke zaken, noch op de aansprakelijkheid van de staat wegens een handeling of nalaten in de uitoefening van het openbaar gezag.

Volgens artikel 7 van verordening nr. 1215/2012 kan een persoon die woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat, ten aanzien van verbintenissen uit overeenkomst, in een andere lidstaat worden opgeroepen voor het gerecht van de plaats waar de verbintenis die aan de eis ten grondslag ligt, is uitgevoerd of moet worden uitgevoerd. Voor de toepassing van deze bepaling is die plaats, tenzij anders is overeengekomen, voor de verstrekking van diensten, de plaats in een lidstaat waar de diensten volgens de overeenkomst verstrekt werden of verstrekt hadden moeten worden. Aangezien in het onderhavige geval de executieprocedure op gang is gebracht omdat de geëxecuteerde zijn parkeerticket niet had betaald, gaat het daadwerkelijk om een dienstenovereenkomst (overeenkomstig het standpunt van de Ustavni sud van de Republiek Kroatië in het arrest U-II-355/2007 van 10 december 2008), en gelet op het feit dat de dienst is verleend in Kroatië, volgt uit de voormelde bepaling dat de gerechten van Kroatië bevoegd zijn. **[Or. 3]**

Artikel 2 van verordening nr. 1215/2012 bepaalt dat in deze verordening onder „beslissing” wordt verstaan, elke door een gerecht van een lidstaat gegeven beslissing, ongeacht de daaraan gegeven benaming, zoals arrest, vonnis, beschikking of rechterlijk dwangbevel, alsmede de vaststelling van het bedrag van de proceskosten door de griffier.

Overeenkomstig artikel 3 van verordening nr. 1215/2012 omvat het begrip „gerecht” de volgende autoriteiten, voor zover zij bevoegd zijn voor binnen de werkingssfeer van deze verordening vallende zaken:

- a) in Hongarije, in het kader van een summiere procedure betreffende een aanmaning tot betaling: notarissen;
- b) in Zweden, in het kader van een summiere procedure betreffende een aanmaning tot betaling en bijstandszaken: gerechtsdeurwaarderinstanties.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

- 1) Is verordening (EU) nr. 1215/2012, gelet op de juridische aard van de verhouding tussen de partijen in het geding, in casu van toepassing?
- 2) Heeft verordening (EU) nr. 1215/2012 ook betrekking op de bevoegdheid van de notarissen in Kroatië?

[omissis]